YIL 3
54
21 Ağustos 1978
FİYATI 250 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

Emperyalizm Ne Silah, Ne Kredi Veriyor!

EGEMEN GÜÇLER ÇIKMAZDA

EMPERYALİZM EGEMEN SINIFLARIN ELİNİ KOLUNU BAĞLADI

Ambargo hikayesi uzayıp, yeni bir aşamaya gelmiş bulunuyor. Buna göre ambargo kalksa bile, yeniden konma tehdidi sürekli olarak Türkiye egemen sınıflarının başında sallanacaktır. Emperyalizm, bir yandan Kıbrıs sorununda kendi planına uygun bir çözümü dayatmak, bir yandan da kendisine muhtaç Ecevit hükümetini daha da ehlileştirmek için bir zamanlar Sancar'ın dediği gibi ne silah veriyor ve verdirtiyor, ne de «taze para» yani kredi veriyor ve verdirtiyor. Emperyalizm bu politikasını sürdürürken son derece korkusuz davranıyor. Çünkü biliyorki Türkiye egemen sınıfları kendi iktidarlarının kaderini emperyalizme bağlamışlardır. Ona karşı koyacak ne mecalleri ne de niyetleri vardır.

IMF ile yapılan pazarlıklardan buyana uzun bir süre geçtiği halde somut bir netice elde edilememiştir. Maliye bakanı Müezzinoğlu geçtiğimiz günlerde telaş içinde Amerika'ya gitmiştir. Burjuva basınında Portekiz sosyal demokrasinin lideri Soares örnek gösterilerek, batı yanlısı (yani emperyalizme bağımlılıktan yana) rejimlerin yeterince desteklenmediği yolunda yakınmalar baş göstermektedir.

Tüm bu gelişmelere karşın hükümetin Amerikan üslerini tekrar tam faaliyete geçirmeme konusunda bile direnemediği gözlenmektedir. Halk güçleri, başta işçi sınıfı saflarını pekiştirip, siyasette ağırlıklarını daha etkin bir biçimde göstermedikçe sosyal demokrasinin sağ kanadının emperyalizmle uzlaşma politikası sürüp gidecektir. Kördüğümü çözecek kılıç, işçi sınıfının ve onun etrafında kümeleşmiş halk güçlerinin elindedir. Ama sosyalist hareketin, demokrasi güçlerinin ve işçi sınıfının birliği sağlanmadıkça bu kılıç kullanılamayacaktır.

Türkiye'yi ağ gibi saran ABD üstleri

Türkeş ABD Üslerinin Çalıştırılmasını Savunuyor

ANCAK, KARŞILIĞINDA DAHA ÇOK PARA İSTENMELİYMİŞ!

MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş geçen hafta yaptığı bir basın toplantısında ABD'nin ambargoyu şartlı kaldırmasını olumlu bulmuş ve şartların yerine getirilmesini isteyerek Türkiye'deki ABD üslerinin açılmasını savunmuştur.

Türkeş'in Amerikan çıkarlarına nedenli düşkün olduğu ve yıllardır bunun için ne tür karanlık çalışmalar yaptığı herkes tarafından bilinir. Faşist komandoların başı, askeri üslerin ABD'ye verilmesini ve buna karşılık onlardan «iyi para» alınmasını istivor. Bu imkânın kaçırılmasına içerleyen Türkeş sadece barış düşmanı olduğunu değil, aynı zamanda temsil ettiği çıkarlar için Türkiye topraklarını kiraya verebileceğini de kanıtlamış oluyor.

Faşistlerin yalancılıkları, gerçek yurtseverlik söz konusu olduğu zaman hemen açığa çıkmakta ve kelleri görünmektedir.

Tarım-İş Yasa Tasarısı Bir Kölelik Anlaşması'dır

TASARI, TOPRAK AĞALARININ VE TARIM KAPİTALİSTLERİNİN ÇIKARINI GÖZETİYOR

(Yazısı üçüncü sayfada)

Şah Ne Yapacağını Şaşırdı

● KİTLE HAREKETLERİNİN ÖNÜNE GEÇİLEMİYOR
● ÜÇ BÜYÜK KENTTE SIKIYÖNETİM İLAN EDİLDİ

Zulmün, zalimleri iktidarda tutmaya yetmediği, yetmeyeceği bir kere daha ortaya çıktı. Komşumuz İran'da Şah diktatörlüğü en gaddar yöntemlerle yıllardır İran halklarını ağır bir baskı altında yoksulluğa boyun eğmeye zorluyordu. Şah'ın ve İranlı egemenlerin iktidarlarını korumak için uyguladıkları dehşet saçma yöntemleri tüm insanlığın nefretini çekiyordu.

Ama zulmün en koyusunun bile gün gelip bir işe yaramayacağı, zalimlerin korkulu rüyalarının gerçekleşiverceği bugün İran'da yaşanılan olaylarla kendini gösteriyor.

Aylardan beri birçok can pahasına süregelen halk muhalefeti karşısında Şah diktatörlüğü sıkıyönetimden medet umar hale geldi. İran'ın üç büyük kentinde sıkıyönetim ilân edildi. Bu kentlerde gece sokağa çıkmak yasak, gündüzleri ise üç kişiden daha kalabalık gruplar biraraya gelmeyecek.

Zalimler karanlıkta şarkı söyleyip korkularını bastırmak isteyenler gibi hem sıkıyönetime gerek duyacak kadar telâşlılar, hem de resmi hükümet bildirilerinde şunu söylüyorlar: «Bir avuç yolundan sapmış göstericinin, devlet çıkarlarına ve İslâm'ın ilkelerine ters düşen hareketlerde bulunarak barışı ve düzeni bozarak, sabotaj hareketlerine girişmeleri son derece nefret vericidir.»

Tanklar İran sokaklarında

Sıkıyönetime rağmen halk muhalefeti sindirilemiyor. İran'dan gelen son haberler büyük kentlerdeki gösterilerin yoğunluğunu arttırarak sürdüğü merkezinde. Zalimler o kadar telâş içindeler ki camilerdeki vaazları ve toplu namazları bile yasakladılar. Başkent Tahran'a akın akın askeri birlikler sevkediliyor. Basın sansür altında. Gösterilerle ilgili hiçbir haber yayınlanmıyor.

Şah, 25 yıl önce Musaddık'ın halkçı hükümetinin bir CIA darbesiyle yıkılıp kendisinin tekrar işbaşına getirilişini kutlamak vesilesiyle aralarında 62 siyasal tutuklunun bulunduğu 711 mahkûm için af ilân etti. Şah böylelikle halk muhalefetini yumuşatabileceğini ve dünya kamuoyunun gözünü boyayabileceğini sanıyor. Bugün İran geniş bir hapishaneden başka bir şey değildir. Sayıları onbinlerle ölçülecek kadar çok yurtsever, devrimci, ilerici kişi hapishanelerde ağır işkenceler altında yaşama savaşı vermektedir.

İran'daki gösterilerin bir diğer yönü de yıllardır Şah rejiminin birbirine düşürerek, milliyetçiliği kışkırtarak böldüğü Fars, Azeri ve Kürt halklarının artık bu oyuna gelmemesi ve diktatörlüğe karşı güçlerini birleştirmeleridır.

Halkların gücü önünde hiç bir somürücü diktatorlüğün ayakta kalamayacağını tarih bir kez daha gösterecektir.

Sonu yaklaştı

Kayseri'de Faşist Saldırı

● FAŞİST GÜRUHLAR TSİP İL MERKEZİNİ, MADEN-İŞ ŞUBESİNİ VE 100'DEN FAZLA İŞ YERİNİ TAHRİP ETTİ
● İSTANBUL'DA KOCAMUSTAFAPAŞA'DA TSİP'LİLERİN KALDIĞI EVE KURŞUN SIKILDI

Faşistlerin azgın saldırıları yurdun dört bir yanında sörüyor. Çeşitli illerde sosyalistlerin ve ilericilerin canına kıyan faşistler Kayseri'de de büyük olay çıkardılar. Bir faşistin cenaze merasimini bahane ederek dört bir tarafa saldırdılar, 100'den fazla iş yerini tahrip ettiler. TSİP il merkezi ve Maden-İş şubesi de saldırıya uğradı. Bu arada CHP binasının mavi berelilerce korunduğu, fakat TSİP ile Maden-İş'e saldırının önlenmesi için hiç bir tedbir alınmadığı gözlendi.

MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşist zorbalar İstanbul'da Kocamustafapaşa semtinde de terör estirmek için türlü zorbalıklara başvuruyorlar. Son bir ay içinde iki kahveye, bir dükkâna ve bir öğretmenin evine silâhlı saldırıda bulundular.

Faşist kursunların deldiği camlar

Son olarak da TSİP'li bir yurttaşın kaldığı evi gece sabaha karşı kurşunladılar.

Yine geçen hafta İstanbul Zetinburnu'nda sokakta hır çıkardıktan sonra MHP binasına sığınan tabancalı, bombalı, dinamitli faşistlerin bu eylemlerinin nerden kaynaklandığını, hangi mihrakların himayesinde sürdürüldüğünü artık herkes biliyor. Baştaki sosyal demokrat ağırlıklı hükümet ise bu malûm mihrakların üzerine yürüyeceği yerde, Balıkesir olaylarında olduğu gibi ilericilerin, yurtseverlerin üzerine polisleri saldırtarak sözümona «anarşiye karşı mücadele» veriyor!

gerçek durum

TRT ve sosyalistler

TRT Yönetim Kurulu bir karar aldı ve kararın uygulanmasına başlandı. Siyasî parti sözcülerinin basına verdikleri demeçlerin hepsi yayınlanmıyor. İçlerinde «haber değeri» görülenler yayınlanıyor.

MC liderleri, başta S. Demirel olmak üzere, buna kızdılar, köpürdüler. TRT'nin keyfî uygulamaya geçtiğini, kendi haber ve demeçlerine sansür koyduğunu ileri sürdüler. Kopardıkları vaveyla hâlâ sürüyor.

Oysa gerçekte TRT'nin uygulamasında yeni olan bir şey yoktu. Bugüne kadar TRT'nin haber bültenlerinde sosyalistlerin yurt ve dünya konularında dile getirdikleri görüşlere hiç yer verilmemiştir. Karanlık emelli faşist parti sözcülerinin, faşist sendika yöneticilerinin vs. türlü yalan ve iftiralarını ardarda yayınlarken milyonlarca emekçinin çıkar ve özlemlerini dile getiren demeçlerde TRT öteden beri «haber değeri» görmemiştir. MC'ciler de bunu şimdiye kadar çok olağan karşılamışlardır. Bu bakımdan şimdiki uygulama karşısında kızıp köpürmekle tam bir ikiyüzlülük örneği veriyorlar-

Ne var ki TRT'de «yeni» başlatıldığı söylenen uygulama esasında anti-demokratiktir ve Anayasa'ya da aykırıdır. Partilerin demeçlerine TRT'de yer verilip verilmemesi TRT Haber Merkezi'nin takdirine bırakılamaz. Nitekim bundan önceki uygulama, yukarda da belirttiğimiz gibi, bu takdirin ne yönde kullanılageldiğini gösteriyor.

Anayasa bütün partilere görüşlerini halka yayma hakkını tanımıştır. Milyonlarca emekçi, sosyalistlerin yurt ve dünya olayları hakkındaki görüş ve değerlendirmelerini duymak, öğrenmek istemektedir. Bu onların en doğal hakkıdır. Bu bakımdan, asıl, TRT'nin bizim bu anayasal hakkımızı hiçe sayan, partiler arasında ayrılık gözeten uygulamasına son verilmelıdir. Bütün partilerın anayasal haklarına saygı gösterilmeli, sosyalistler ve tüm solcular üzerine kurulan sansür kaldırılmalıdır.

TÖB-DER Kongresi Yapılıyor

Gazetemiz baskıya verildiği sırada TÖB-DER kongresi henüz başlamamıştı. Ama Gerçek, okuyucuların eline geçtiğinde Kongre çalışmalarına başlanmış olacak. TÖB-DER ülkemiz eğitim emekçilerinin saf tuttuğu güçlü bir kitle örgütü. Bu örgüt yıllardan beri, Demirel hükümetlerinin, 12 Mart faşizminin MC hükümetlerinin baskı ve zulümleri altında çelikleşmiş ve demokrasi mücadelesinin en önemli kalelerinden biri haline gelmiş bulunuyor.

TÖB-DER kongresinin örgütün bu niteliklerini pekiştirecek bir biçimde sonuçlanacağı tüm demokrasi güçlerinin en içten dileğidir. Ama bu yolda örgütü ciddi tehlikeler beklemektedir. Grupsal çıkarlarını demokrasi mücadelesinin üstünde görenlerin, örgütün merkezi demokrasisini sarsıcı, birliğini bozucu tavırlarını daha yeni yaşadık. Bu tavrı güden ve kendilerine «ilerlemeci» denilen grubun benden sonra tufan mantığıyla hakim olamadığı demokratik örgütleri mahkeme yollarıyla işlemez hale getirmeyi bile göze aldığına daha önceleri çok şahit olunmuştur. Kendi hakimiyetlerini sağlamak için sadece sosyal demokratların sağ kanadıyla değil, gerekirse faşistler ve azılı gericilerle bile işbirliğini mübah gören «ilerlemeciler» bu kongrede sağ sosyal demokratları yönetime getirmeyi deneyeceklerdir. TÖB-DER içindeki sosyalist, ilerici ve demokrat güçlerin kararlılığı ve tutarlılığı böylesi oyunların sökmemesinin yegâne garantisidir.

Sendikal Haklar Mücadelesi Sürüyor

BURSA'DA DEMOKRATİK ÖRGÜTLERİN ORTAK GİRİŞİMİ

Bursa'daki demokratik örgütler —TÖB - DER Bursa şubesi, TÜM - DER Bursa Şubesi, TÜTED Bursa Şubesi, TÜS - DER Bursa Şubesi, TMMOB Bursa Temsilciliği, TÜM - ZER - BANK - DER Bursa Şubesi, TÜM - AS Bursa Şubesi, Bursa - Bilecik Tabib Odaları— 274 sayılı yasada yapılacak değişikliklerle işçi - memur ayrımının kaldırılmasından yana olduklarını TBBM Dilekçe Komisyonu'na bildirmek üzere bir imza kampanyası açmışlardır.

Dilekçe Komisyonuna gönderilen dilekçe metnini yayımlıyoruz:

«Bizler, aşağıda isim ve imzası bulunan kuruluş ve kişiler olarak, 12 Mart faşist döneminde gasp edilen sendikal haklarımızın daha da genişletilerek verilmesi için Anayasa değişikliği gerekmediği konusunda birleşerek, hukuki bakımdan 274 sayılı yasada yapılacak değişiklikle «işçi tanımının genişletilerek» sağlanabileceğinin bilincindeyiz.

Bu düzelenmenin ise, işçi - memur ayırımını belirleyen ilgili komisyon ve bakanlar kurulu kararıyla yapılabileceği açıktır. Bu konuda örnekler de vardır.

Tüm çalışanlara GREVLİ-TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKAL HAKLARIN verilmesi demokrasinin ve devletimizin de altında imzası bulunan uluslararası sözleşmelerin de ana koşulu olmaktadır.

Tüm çalışanların ve bunların bakmakla yükümlü oldukları geniş insan yığınlarının daha fazla mağdur edilmemesi doğrultusunda mücadelemizde kararlı olduğumuzu bildirir, gereğinin istek ve önerilerimiz doğrultusunda yapılması için yardım ve katkılarınızı saygılarımızla dileriz.»

nuez — kapitalist toplumda

Granma'da çizen Küba'lı karikatürcü Nuez'in çizgilerini okuyucularımıza sunmaya geçen hafta başladık. Kapitalist Toplumda serisini vermeye devam edeceğiz.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Filistin Halkını Bölmek Emperyalizme Yarar

Filistin Kurtuluş Örgütüne Karşı Girişilen Eylemler Irak'ın Milliyetçiliğe Yönelen Politikasının Sonucudur

1978 yılı Filistin Arap halkı açısından acı bir yıl oldu. Bu yıl içinde Lübnan topraklarında İsrail ırkçılığıyla işbirliği içinde olan Hristiyan Araplarla kanlı bir içsavaşı göğüsleyen Filistin halkı, Suriye'nin hristiyanlar yanında saf tutan müdahalesiyle ağır kayıplar verdi. Gene bu yıl içinde Mısır'ın işbirlikçi egemenlerinin adamı Enver Sedat, İsrail'le Filistin davasını çiğneyerek ayrı bir barış anlaşması imzalamanın hazırlıklarını geliştirdi.

Gene 1978 yılında Irak'ın arkasında bulunduğundan kuşku duyulmayan bir dizi kanlı eylem, Filistin halkının meşru temsilcisi Filistin Kurtuluş Örgütüne yöneldi. Bu eylemlerin başlıcaları şunlardır:

● 4 Ocak 1978'de FKÖ Londra temsilcisi, Irak yanlısı «Ebu Nidal» örgütünce katledildi.

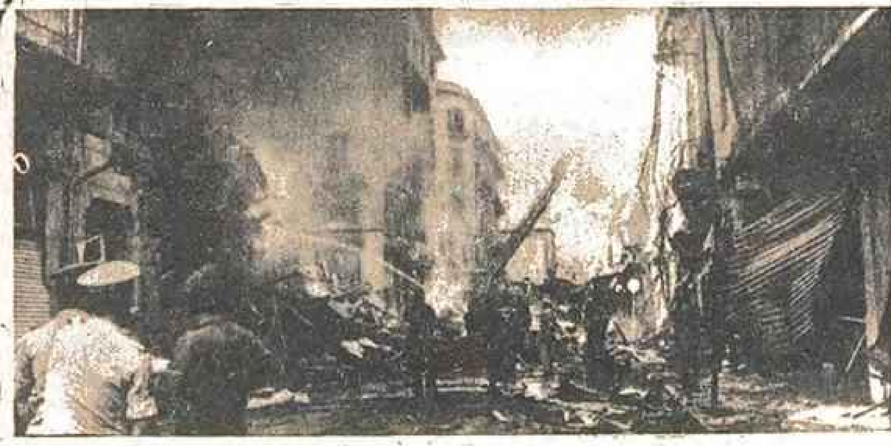
● 15 Haziran 1978'de FKÖ Küveyt temsilcisi Ali Nasıl Yasin gene «Ebu Nidal» örgütünce katledildi.

● 3 Ağustos 1978'de FKÖ'nün Paris temsilcisi İzzetin Kalak bir suikast sonucunda öldürüldü.

● 5 Ağustos 1978'de İslamabad'taki (Pakistan) FKÖ temsilciliğine yapılan bir baskın sonucunda üç Filistinli öldürüldü.

Filistin Kurtuluş Örgütünün meşrû savunması sonucunda Irak elçiliklerine ve Irak yanlısı Ebu Nidal Örgütüne karşı bir dizi eylem ortaya çıktı. Böylece ortak düşman İsrail'in yayılmacı siyaseti, siyonizm ve emperyalizm bir kenara bırakılmış oldu.

Bu olay da bir kere daha gösteriyor ki milliyetçiliğin g e l i ş m e s i halkların mücadelesine zarar veriyor. Halklar arasına nifak sokuyor ve bu işten emperyalizm kârlı çıkıyor.

BEYRUT'TA HAVAYA UÇURULAN BİNADA 200 KİŞİ ÖLDÜ.

Filistin Kurtuluş Örgütünün çeşitli temsilciliklerine karşı girişilen suikastların sorumlusu olan Irak yanlısı kurtuluş örgütünün binası dinamitle havaya uçurulmuş ve sayıları 200'ü aşan Filistinli hayatlarını kaybetmiştir. Sonuçta, milliyetçi güdülerle egemenlik kurmak isteyenler aynı dava uğrunda mücadele etmesi gereken kardeşleri birbirine düşürmüştür. Filistin halkının bu oyuna daha fazla müsaade etmemesi gerekmektedir.

Rodezya ırkçı azınlık rejimi zulüm saçmaya devam ediyor

İşbirlikçi siyah liderler ırkçılarla anlaşma masasında

● POLİS GREVDEKİ AFRİKALI İŞÇİLERE ATEŞ AÇTI
● RODEZYA BİRLİKLERİ KOMŞU MOZAMBİK'E SALDIRILARINI SÜRDÜRÜYORLAR

Irkçı beyaz azınlığın iktidarda olduğu bir ülke var. Adını burayı sömürgeleştiren Cecil Rodhes isimli bir adama dayanarak Rodezya koymuşlar. Ama yerli halk kendi ülkesini Zimbabwe diye çağırıyor.

İşte bu ülkede iktidarı elinde tutan bir avuç sömürgeci, ırkçı beyaz, büyük çoğunluğu Afrikalı olan yerli halkı acımasızca eğip sömürüyor. Bir yandan da, faşist azınlık, sultasında kurtulmak isteyen halk kurtuluş güçlerine karşı zalim bir savaş yürütüyor.

Geçen hafta Rodezya başkenti Salisbury'nin kuzeyindeki büyük bir bakır madeninde işçiler ücretlerinin arttırılmasını sağlamak için greve başladılar. Madenin başındaki ırkçı müdür işçilerin Zimbabwe Halk Birliği taraftarlarınca kışkırtıldıklarını söyleyerek polis çağırdı. Grevi kırmaya çağrılan polis işçiler üzerine ateş açarak dördünü öldürdü, beş işçiyi yaraladı. Ölen ve yaralanan işçilerin hepsi Afrikalıydı.

Bu arada Rodezya ırkçı azınlık rejimi, komşu Mozambik topraklarına da saldırılarını sürdürüyor. Bilindiği gibi Zimbabwe gerillaları Portekiz sömürgesi olmaktan üç yıl önce kurtulan komşu Mozambik'ten yakın bir destek görüyorlar. Zimbabwe Afrika Halk Birliği'ne bağlı Zimbabwe Halk Kurtuluş Ordusu gerillalarının bir bölümü Mozambik topraklarında üsleniyor.

EN SON SALDIRI

Rodezya birliklerinin Mozambik'e son saldırısı geçende oldu. Mozambik topraklarındaki Zimbabwe üslerini basan ırkçı beyazlar gerillaların şiddetli mukavemetiyle karşılaştılar.

Irkçılar, ateş kes çağrılarının halk kurtuluş savaşçılarınca reddedilmesi üzerine onları hizaya getirmek için saldırıya geçtiklerini bildirmişlerdir. Zaman, kimin hizaya geleceğini gösterecektir. Zimbabwe halkı bir avuç ırkçı faşistin boyunduruğu altında daha fazla kalmayacaktır.

EĞİTİM KÖŞESİ

sosyalizm, din ve gerici propaganda

Hayatın bütün sorunları karşısında sosyalistlerin tutumları net ve açıktır. Bu nedenle, sosyalizm aleyhine propaganda yürütenler her zaman yalan ve tahrifata başvururlar. Bugün dünyanın yirmiye yakın ülkesinde sosyalizm kurulmuş ve kurulmaktadır. İnsanların daha mutlu olduğu bu düzen hakkında uydurulan gerici yalanların tümü geçerliğini yitirmiştir.

Ama soyguncular, sosyalizmi kötülemek için yalan ve demagojilerinden vazgeçmiş değiller. Onların yıllardan beri söyledikleri en büyük yalanlardan biri de, sosyalistleri din düşmanı olarak göstermeleridir.

Halbuki sosyalistler hiç bir zaman din düşmanı olmadılar. Çünkü onlar, dinlerin tarihsel nedenlere dayandığını ve zorlama yollarla ortadan kaldırılamayacaklarını herkesten iyi bilirler. Öbür yandan din, insanların kendilerini ilgilendirir. Buna karşılık insanların maddi hayatı, tamamen toplumsaldır.

Sosyalizm, insanların içinde bulundukları maddi hayat şartlarını değiştirir. Sömürüye son verir ve eşitlik toplumunu kurar. Bu yeni toplumda ise insanların düşünceleri ve inançları *kendiliğinden* değişir. Dinsel inançlar, sosyalistlerin zorlamasıyla değil, insanların yaşadıkları maddi hayat şartlarına bağlı olarak değişikliğe uğrar. Nitekim bugün dünyamızda, pek çok din adamı, bu gerçeği bildiği için emekçilerin mücadelesine katılıyor. Faşizme karşı, barış ve sosyalizm güçlerinin yayında yer alan din adamlarının sayısı hiç de az değil. Şili'de papazlar, Lübnan'da müslümanlar «sol» bir siyaset takibediyorlar. Solculuk onların dinsel inançlarına zarar vermiyor. Oysa burjuvalar, halkın dinsel inançlarına saygı duymazlar. Kendilerinin dini inançları yoktur, ama dini inançları hayasızca istismar ederek sömürülerinin devam etmesi için kullanırlar.

Bugün sosyalist ülkelerde din tamamen bireyin kendisine bırakılmıştır. Hiç kimse bir dini inancı benimsemeye veya bir dini inançtan vazgeçmeye zorlanmamaktadır. Meselâ: İslâm kültürü bugün Sovyetler Birliği'nde, camileriyle, kitaplarıyla, dini gelenek ve adetleriyle, hatta bilimsel yöntemlerle din bilgisi öğretilen medreseleriyle sürmektedir. Gerçeği henüz görememiş kitlelerin inançlarını kullanmak isteyen burjuva sahtekârlara rağmen sosyalist ülkeler halkın dini inançlarına karışmamayı ve herkesin inancına saygı göstermeyi bir görev sayarlar.

Gericilerin kışkırtmalarına karşı emekçilere bu gerçekleri benimsetmek sosyalistlere düşer.

çin - japon dostluk anlaşması

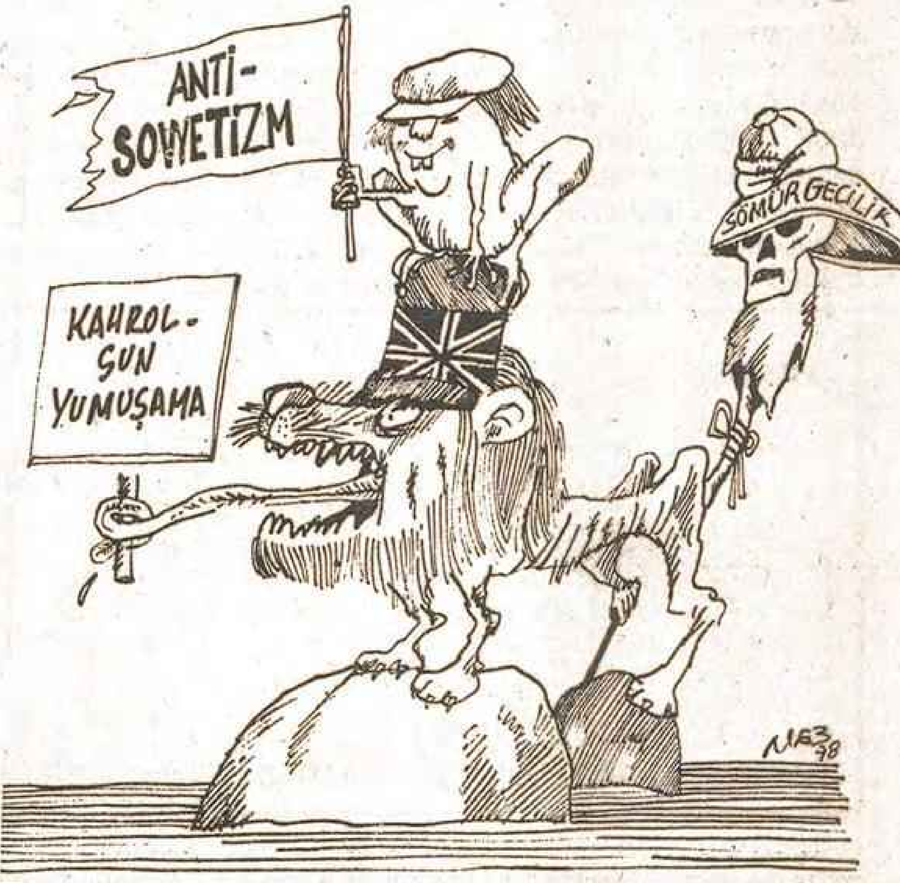
Maocuların Emperyalizmle İşbirliği Politikasında Yeni Bir Adım

Çin Halk Cumhuriyeti'nin Mao'cu yöneticileri emperyalizmle uzlaşma politikalarında bir adım daha attılar. Yayılmacı bir politika izleyen Mao'cular bu amaçlarına erişmek için emperyalizme karşı mücadele veren halklara ve bu mücadelenin temel dayanağı olan sosyalist sisteme karşı uzun yıllardır yoğun bir düşmanlık politikası izlemektedirler.

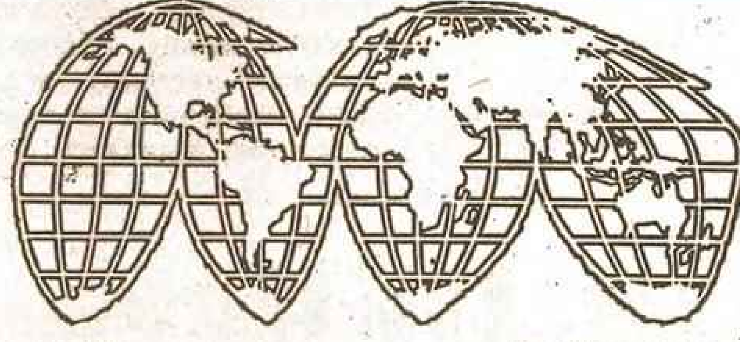
Mao'cuların ilk hedefi, uzak Asya'daki komşularının yurtlarını gasbetmektir. Nitekim kahraman Vietnam halkı Güney Vietnam'daki kukla rejimi devirmek üzereyken Çin Vietnam'a ait olan Parasel ve Spatly adalarını işgal etmişti.

Çin, yayılma politikasının karşısındaki en büyük engele, Sovyetler Birliği'ne karşı bütün dünyada düşmanlık politikası gütmektedir. Amerikan emperyalizmiyle, İngiliz, Fransız, Alman emperyalizmleriyle bu uğurda işbirliği yapmaktadır. NATO'nun güçlendirilmesini, uzak Asya'daki Amerikan üslerinin muhafazasını istemekte, Japon militarizminin hortlamasını alkışlamaktadır.

Mao'cu Çin yöneticileri Japonya ile imzaladıkları dostluk anlaşması ile bölgedeki sosyalist ülkeler ve ezilen halklar için büyük bir tehlike oluşturmaktadırlar. Kabına sığamayan Çin şovenizmi ile Japon emperyalizmi elele vermiştir. Her iki ülkenin de yayılma heveslerinin acı sonuçlarına dünya tanık olabilir. En sonunda bu heveslerin acı sonuçlarını Japon emperyalizmi ve Çin halkının başına çöreklenmiş olan gerici klik ödeyecektir. Ama başka halkların çektiği büyük acılar bahasına olacaktır bu.

KISA...KISA...KISA...

MISIR ABD'DEN YENİ BORÇLAR ALIYOR

Başkan Nasır'ın ölümünden sonra egemenliği pekişen Mısır talancı burjuvazisi, Enver Sedat'ın liderliğinde ülkeyi hızla Amerikan emperyalizmine peşkeş çekiyor. Emperyalizmle bağıntısı güçlendikçe daha da batan Mısır ekonomisini diriltmek amacıyla Mısır ABD'den 50 milyon dolarlık yeni bir borç daha aldı. Tabii bu paranın nereye kullanılacağına emperyalizm karar veriyor. Elli milyon dolar ABD'den tüketim malları ithal etmek için kullanılacakmış. Böylece Mısır talancı burjuvazisi çok özlemini çektiği Amerikan mallarını kullanabilecek.

DOLAR DÜŞTÜ

Amerikan parası dolar hızla değer kaybediyor. Bu değer kaybının bir yandan petrol almak için ABD'nin Arap ülkelerine sürdüğü miyarlarca dolar yüzünden, bir yandan da Amerikan hükümetinin kasıtlı davranışları sebebiyle meydana geldiği bilinmektedir.

Bugün emperyalist ülkeler uluslararası pazarlarda kendi mallarının daha çok satılması için büyük bir mücadele içindedirler. Doların değer kaybetmesi sonucunda Amerikan parası diğer paralara göre ucuzlamakta bu yüzden de Amerikan malları dış piyasalarda —ucuza geldiğinden— daha çok aranmaktadır.

Japonya, Federal Almanya gibi diğer emperyalist ülkeler ise kendi paralarını piyasaya sürüp dolar satın alarak bu değer kaybının durmasına çalışmaktadırlar.

AMERİKALILARIN ÇOĞU YURTTAŞLIK HAKKINDAN YOKSUN

Kırdığı potlarla Amerikan hükümetini güç durumda bırakan ABD'nin Birleşmiş Milletler Temsilcisi Andrew Young Amerikan Barolar Birliğinde yaptığı konuşmada «Çok sayıda Amerikalının, Amerikan hukuk sisteminin koruyuculuğundan uzak bulunduğunu, bu nedenle de vatandaşlık haklarından yoksun bırakıldıklarını» söylemiştir.

Sözlerinin özellikle yoksul kesimler için geçerli olduğunu belirten Young konuşmasını şöyle sürdürmüştür:

«Ayrıntılara indikçe çelişkiler daha da belirginleşir. İnsan haklarından söz edince bu çelişkilere ve bunlarla uğraşmaya hazırlıklı olmak gerekir.»

İRAN SİLAHLANMAYA DEVAM EDİYOR

Petrol gelirlerini hemen tamamıyla silahlanmaya ayıran İran şimdiye kadar aldığı silahlar yetmiyormuş gibi ABD'den 9 milyar dolarlık (yaklaşık 225 milyar lira) yeni silah alacak. İran şahının bu silahlanması artık kendi halkına karşı silahlanmasının boyutlarını çoktan aşmıştır. Yakın bir gelecekte İran komşu olduğu ülkelere, özellikle de Basra körfezindeki emirliklere ve Güney Yemen gibi ilerici ülkelere saldırabilir.

ABD 19 MİLYAR LİRALIK SİLAH SATIYOR

Amerikan hükümeti kendisiyle işbirliği halindeki gerici rejimlere 19 milyar liralık silah satmaya karar vermiştir. Bu rejimlerin başını en büyük silah alıcısı olarak İran çekmektedir. İsrail, Güney Kore, Tayland ve Pakistan da ABD'den silah alacak diğer ülkeleri teşkil etmektedir. Halkları aç, ama bu aç yığınları bastıracak güçte donatılmış ordulara sahip ülkeler böylece büyük patronları ABD'nin silah tekellerine tatlı kârlar sağlamaktadırlar.

IRKÇILIKLA MÜCADELE KONFERANSINI ABD VE İSRAİL BOYKOT EDİYOR

Birleşmiş Milletlerin Irkçılık ve Irk ayrımıyla Mücadele Konferansı Cenevre'de başladı. Teşkilatın Genel Sekreteri konferansı açarken tüm dünya ülkelerini Güney Afrika Cumhuriyeti ve Rodezya'daki ırkayırımı politikasına karşı mücadele etmeye çağırdı.

Bu konferansa ABD ve İsrail katılmadı. Bunun sebebi olarak Birleşmiş Milletlerin 1975 yılında aldığı ve siyonizmle ırkayırımını eş tutan kararını gösteriyorlar. Ama bu boykotun bir yandan da ırkçı Güney Afrika ve Rodezya rejimlerine ABD ve İsrail'in sağladığı destekten kaynaklandığı gözlerden kaçmıyor.

Yeni Tarım-İş Yasa Tasarısı

"kölelik anlaşması"

Tasarı Toprak Ağalarının ve Tarım Kapitalistlerinin Çıkarını Gözetiyor

Tarım ve orman işçilerinin ekonomik ve sosyal haklarının, çalışma koşullarının yasal garantilere bağlanması emekçi halkımızın en önemli talepleri arasındadır. Böylelikle bir ölçüde de olsa tarım alanında sömürünün azaltılması, tarım proleterlerinin «toprak köleliği» olarak nitelendirilebilecek çalışma koşullarının kısmen düzeltilebilmesi mümkün olabilecektir. Bu alanda başta tarım işçileri olmak üzere tüm işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın mücadelesi, siyasi iktidarları harekete geçmeye zorlamaktır. Geçen dönem Meclis'e sunulan, ancak zamanında görüşülemeyerek geri alınan bir yasa tasarısından sonra, şimdi de önümüzdeki çalışma döneminde Meclis'e sunulmak üzere, Çalışma Bakanlığınca yeni bir yasa tasarısı hazırlanmıştır.

● Tasarıda tarım ve orman işçilerinin çalışma süresi günde 10 saat olarak tespit edilmiş, ayrıca günde 3 saat fazla çalışmaya imkân verilmiştir. Bu 3 saat fazla çalışmaya tekabül eden fazla çalışma ücreti 1475 sayılı iş yasasındakinin yarısı kadardır. Tasarının bu maddesine göre tarım işçileri çok düşük ücretle günde 13 saat çalıştırılacak demektir ki, bunun kölelikten başka bir anlama gelmeyeceği açıktır.

● Tasarıdan tarım işçileri için asgari ücretin ayrıca ve hâlen yürürlükte olan asgari ücretten daha düşük olarak tespit edileceği anlaşılmaktadır. Üstelik tarım işçilerine verilecek ücretin % 25'inin aynı (mal) olarak ödenebileceği de tasarıda öngörülmektedir. Hâlen uygulanan asgarî ücretin bile durmadan artan hayat pahalılığı karşısında sadece bir «sefalet ücreti» olduğu düşünülürse, Çalışma Bakanlığı'nın, hazırladığı tasarı ile tarım ve orman işçilerini nasıl bir sefalete mahkûm etmek istediği açıkça anlaşılmaktadır.

● Tasarı, hâlen tarım işçilerinin emeğini patronlara peşkeş çeken «dayıbaşı», «elçi» gibi patron işbirlikçisi takımının «mesleğini» yasal güvenceye bağlamaktadır. Artık İşçi Bulma Kurumu'ndan resmi «dayıbaşılık», «elçi»lik belgesi alan bu asalaklar, patronlarla işbirliği içinde tarım işçilerini daha çok ezmeye, sömürmeye çalışacaklardır.

Tasarı, görüldüğü gibi, tarım işçilerinin «toprak köleliği»nden farklı olmayan yaşama ve çalışma koşullarını aynen muhafaza eden bir «kölelik anlaşması»dır. Fakat tarım kesiminde çalışanlar arasında tasarı hakkında bilgi ve tasarının niteliği konusunda bilinçlenme düzeyi hâlen yetersizdir. Tarım kesiminde çalışanların yaşama ve çalışma koşulları nedeniyle, bu konuda örgütlü mücadele vermelerinin bir ölçüde zor olduğu da bir gerçektir. Bu nedenle işçi sınıfımızın ileri sendikal örgütü DİSK ve tarım iş kolunda faaliyet gösteren tüm sendikalar, Meclislerden geçirilmek istenen tasarının işçi ve emekçi düşmanı niteliğini tarım proleterlerine açıklamalı, tasarının doğuracağı haklı tepkileri çeşitli kampanyalar ve demokratik eylemler düzenleyerek tarım proleterlerinin örgütlü mücadelesi düzeyine yükseltmeye çalışmalıdırlar.

TOPRAĞI TIRNAKLARIYLA İŞLEYENLER DİŞLERİNİ SATARAK İLAÇ ALIYORLAR

Tarsus'ta Ziraat Bankasından Kredi Alamayan Bir Yoksul Köylü Dişlerini Satıp Tarlasına İlaç Aldı

Rahim Cömert, Tarsus'da 20 dekar toprağı bulunan bir küçük çiftçidir. Bütün küçük üreticiler gibi o da tohum, ilaç, sulama gibi konularda sıkıntı içindedir. Banka reklamlarında çiftçilerin bankası diye kendini tanıtan Ziraat Bankası'nın kapısını aşındırmış ama kredi alamamış, dolayısıyla ilaç da alamamıştır. Kooperatifçiliğe çok önem verdiğini söyleyen hükümet nedense Rahim Cömert gibi yoksul köylüleri unutmuş.

Ama toprak işlenmeden ekmek, ilaçlanmadan verim yoktur. Bunu bilen Rahim Cömert kalkmış tarım ilacı almak için ağzındaki altın dişlerini söktürüp satmış. Yetmemiş, evinin kapı ve pencelerini söküp satmış, parasına eklemiş. Varmış ilaç almış ve tarlasına serpmiş.

Bu utanç hikayesini gazeteler altı satırla geçerler. Rahim Cömertler o kadar çoktur ki, gazete sayfalarında hepsine yer kalmaz. Patronlara milyarlarla kredi verip yine de yetiştiremeyen hükümet, Rahim Cömert gibilerini hiç duymaz, işitmez.

Onlar sadece ürünlerini değil, öfkelerini de kanlarıyla, canlarıyla besleyip büyütüyorlar.

İki Devrimciyi İdamlarının 51. Yılında Anıyoruz

Sacco İle Vanzetti

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra iş bulmak için ABD'ye giden İtalyan asıllı işçiler Sacco ile Vanzetti, devrimci mücadelelerinden ötürü uydurma bir suçla tutuklanmışlardı. ABD kapitalizmi için sömürüye karşı olmak en büyük suçtu. İki devrimcinin dâvaları altı yıl sürdü. Başsavcı, Sacco ile Vanzetti'nin «ihtilâlci Komünist», «kızıl» olmalarının mahkûm edilmeleri için yeterli kanıt olduğunu söylüyordu.

SON SÖZLERİ

... «Verilecek hükmün iki sınıf arasında verileceğini biliyorum: ezilen sınıf ve zenginler sınıfı... İşte bugün ben bu nedenle, ezilen sınıftan olduğum için burada bulunuyorum. Siz ezen sınıftansınız» ... «Bizi destekleyen halkın yoldaşların ve işçi sınıfının arasında çok sayıda aydın insan da yedi yıldır yanımızda oldu, ama mahkeme gene bildiğini okuyor...»

NİCOLA SACCO

... «Bize yüklenilen bu suçları işlemediğim gibi, ... bunların yanısıra bugünkü yasaların ve ahlakın haklı bulduğu ve kutsadığı suçu da, yani insanın insanı ezmesi ve sömürmesi suçunu da işlemedim. Ve burada bir suçlu olarak bulunmamın bir nedeni varsa, birkaç dakika sonra beni mahkûm etmeniz için bir neden varsa, o da işte bundan başka bir şey değildir.» ... «Biz savaşa karşı olduğumuz için jüri bizden nefret ediyordu... Biz savaşın haksız olduğuna inanıyorduk ve aradan on yıl geçtikten sonra bugün buna daha çok inanıyoruz, çünkü gün geçtikçe savaşın sonuçlarını ve getirdiklerini daha iyi anlıyoruz. Savaşın yanlış olduğuna bugün her zamankinden daha fazla inanıyoruz.»

BARTOLOMEO VANZETTİ

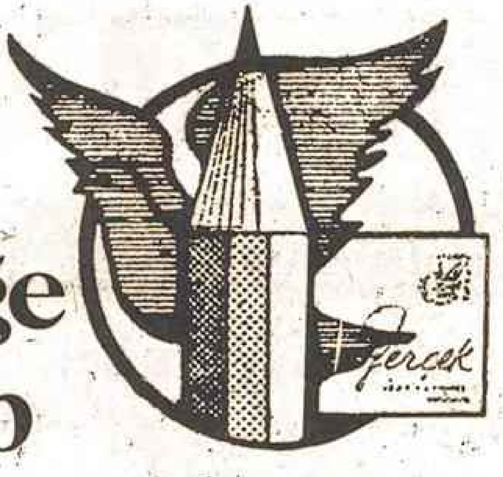
Sacco ile Vanzetti'nin dâvası tüm dünyada yankılar uyandırmış, Amerikan işçi sınıfının bu iki yiğit evlâdı için dünyanın her yerinde başta işçiler olmak üzere geniş yığınlar dayanışma gösterileri, grev ve çeşitli protesto gösterileri düzenlemişlerdi. Bu iki devrimcinin adları işçilerin birlik ve dayanışmalarının timsali olmuştu.

Rusya'da Ekim Devrimi'nin olmasıyla müthiş bir korkuya kapılan emperyalizm işçi sınıfını sindirmek için elinden geleni yapmaktan çekinmiyordu. Tüm dünyada yayılan kitlesel eylemlere rağmen ABD emperyalizmi Sacco - Vanzetti'yi işçi sınıfına olan inançları ve bağlılıkları yüzünden 51 yıl önce 23 Ağustos'ta elektrikli sandalyede katletmişlerdi.

Geçen yıl Temmuz ayında ABD'de Massachussets Eyaleti valiliği, Sacco - Vanzetti dâvasıyla ilgili soruşturmanın sonucunu açıkladı. «Sacco - Vanzetti'nin suçsuz olduklarını» ilân etti. Burjuvazi bile yarım yüzyıl geçtikten sonra bu iki insanın suçsuzluğunu kabul etmek zorunda kalmıştır.

İşçi sınıfının yiğit iki evlâdı onurlarıyla, inançlarıyla, ölümlerinin 51 yılında yaşamaya devam ediyor.

Gerçeğe mektup

Sayın GERÇEK okuyucuları,

Bizim de dertlerimiz var. Dertlerimizi dile getirmek için bu mektubu yazıyoruz. GERÇEK gazetesi mektubumuzu yayınlarsa çok memnun olacağız.

Bizler Denizli Sümerbank Pamuklu Sanayi'de çalışan işçileriz. Fabrikamızda Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası yetkili. Türk - İş sendikalarının sarılığı ortada. Bizim Teksif ise sarının da sarısı. Bir de içinde ayrıca faşistler var. Bu sarı ve faşist karması sendikanın şöyle marifetleri var:

1 — Geçen kış ortasında 82 ilerici arkadaşımızın baskı ile işten çıkartılmasına seyirci kaldı.

2 — İlerici bir işçi arkadaşımız disiplin, kuruluna verildiğinde idareye karşı ilerici arkadaşlarımızı savunmuyor ve ceza almaları için çaba sarfediyor.

3 — Stajyer sanat okulu mezunu veya sanat okulunda okuyan ilerici arkadaşlara neden kötü muamele yapılıyor?

4 — Sendika dediğin yalnız kendi görüşünde olanları savunmaz, tüm işçileri savunmak zorundadır.

5 — MHP gençlik kolları başkanlığı yaptığını söyleyen, «sol görüşte kimseyi bu iş yerinde barındırmayacağım» diyen senin gibi baykuşları esas biz barındırmayacağız.

Ey baykuş Mehmet Özkömür! Senin saltanatın da geçicidir. Bir gün senin gangster sendikacılığının hakkından mutlaka geleceğiz! Senin savunduğun zenginler Avrupa'dan giyinir, köpeğinin mamasını yurt dışından getirtir ve işçilerin, emekçilerin alın terini gasp eder, bu gaspını sağlama bağlamak için de senin gibi faşistleri kullanır.

Bizler bu sarı sendikayı yıkmak için var gücümüzle çalışacağız. Zaten bu sendika meşrû değildir, çünkü türlü dolaplarla sendika yönetimini kazandı ve arkasından sanki meşrû imiş gibi büyük pişkinlik ediyor.

BİR GÜN MUTLAKA SARI SENDİKANIN HAKKINDAN GELECEĞİZ!
YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ!
KAHROLSUN SARI SENDİKACILIK-

Denizli'den bir grup
SÜMERBANK işçisi

mako'da "çadır direnişi"

BURSA'DA İŞTEN ATILANLAR DİRENİYOR

Bedirhan Samur

Dolmuşun motor sesini terkediyoruz derken, ince - uzun uğultulu seslerle karşılaştık. Göz alabildiğince fabrikaların, sesleri dumanlarıyla karışarak, bir sis bulutu gibi uzak laşıyordu. Bursa Gerçek Muhabiri arkadaşla birlikte yürüyor, birlikte duyuyor ve söyleşiyorduk.

Tek tek fabrikaların isimlerini okuyarak yürürken ikimiz de aynı anda MAKO'yu okuduk. Sol yanımızda işçilerden bazıları çadır içinde oturuyordu. Bu bakır yanaklı insanlar bize içtenlikle gülümseyerek bakıyorlardı. Kalktılar «Hoş geldiniz!» Oturduk, önünde «İşten çıkarmalara hayır!» yazılı çadırın içindeyiz. Geliş muhabbetinden sonra direniş bilgilerini almaya başladık.

MAKO işvereni, izine ayırma bahanesi ile 30 işçinin işlerine son verdiğini işçiler evlerine geldikten sonra noter tastikli yazısıyla bildirmiştir. Yazıyı alan işçiler sendikaya haber verdikten sonra fabrika önünde gösteri yaparak 25.7.1978'de «ÇADIR DİRENİŞİNE» başlamışlardır. Bu arada işverenin «Gelin kıdem tazminatınızı alın» demesi üzerine işyeri baş temsilcisi Mehmet Sarıcan, «İhbar tazminatı ödemekten kaçarak işveren kendini arındırdığını sanmaktadır ama yanılıyor. Onun bu ince hilesini görmek zor değildir» demiştir.

Çadır direnişinin, işten atılan işçilerin geri alınması için yapıldığını, bu tür olayların sadece MAKO işyerinde olmadığını, bunun için de diğer iş birimlerinde çalışan işçilerin çadır direnişiyle dayanışma boykotlarının sürdüğünü, buna grevlerin de eklenmesinin kaçınılmaz olduğunu gerek iş yerinde çalışan işçiler, gerekse komşu fabrikaların işçileri sık sık belirterek direnişe güç vermektedirler.

İşçilerden biri işten nasıl atıldıklarını şövle anlattı: «Senelik izine çıktık. İzini kullanmak için eve gittik. Akşam izine çıktık. Sabah noterden tastikli kâğıt geliyor, iş hakkınız alındı diye. 39 kişi işten atıldık. Üretim yapılmıyor, hammadde yok diyorlar. Ama dört TIR dolusu hammadde geldi, oniki araba mal çıktı. Ekonomik kriz var diyorlar, ama bir yandan işçi atılıyor, bir yandan da üretim devam ediyor.»

Sisle sesin karıştığı sanayi bölgesinde biz işçilerin sorunlarını kamuoyuna duyurmak için not tutuyoruz. «İçerdeki işçilerin tepkisi oluyor mu?» sorusuna şu cevabı alıyoruz. «Oluyor. 31.7.1978'de yemek boykotu yaptılar. RENA işçileri burada bir tur attılar. SKT işçileri direnişimizi desteklemeye geldi.»

Bir İtalyan - Koç ortaklığı olan MAKO'da 550 işçi çalışıyor. 39 işçinin işten atılmasına yenilerinin eklenmesi güçlü bir ihtimal. Ama direnişin şimdilik bu çıkarmayı durdurma yönünde etkili olacağı şüphesiz.

Ahmet Sarıcan «Toplumsal anlaşma» sorusuna şu cevabı verdi.

— Sınıf uzlaşmacılığıdır. İşçi sınıfına ihanettir. Sınıf uzlaşmacılığı yürüten bu gibi sendikaları biz hoş karşılamıyoruz. Sermaye uşakları uşaklık görevlerini yerine getiriyorlar. Tekelci burjuvazinin ücretleri kısıtlamasının bir sonucu sadece bu değil, ama şimdilik ağırlık buradadır.

— Peki, A. Sarıcan, Balıkesir olaylarına ne diyorsunuz? Ölenler oldu. Çok insan yaralandı. Polis mitinge ateş açtı, belediye otobüslerini durdurdu, sokakta gezen, parktan çıkan halkı bu otobüslere doldurup götürdü. Polis adeta ilerici, yurtsever, demokrat avına çıkmıştı. Ne olacak bu gidişin sonu?

Bu sorumuza ordaki bir başka işçi cevap verdi.

— Umudu kesmiş değiliz. Ama birşey de çıkmıyor. Hükümet de zengine bağlı olduğu için yetersiz kalıyor. Kopamıyor zenginden.

İşçilere direnişlerinin başarılı geçmesini dileyerek ayrıldık.

Memurlara Konut Kredisi Niye Yok!

Meyak Kesintileri Ne Oldu?

Ordu Yardımlaşma Kurumu Subaylara 250 bin lira konut kredisi verecek. Çalışanların konut sahibi olmalarını sağlamak, devletin başta gelen görevlerindendir. Çeşitli sosyal güvenlik kurumlarının konut kredisi vererek çalışanlara bazı kolaylıklar sağladığı bilinmektedir. Bu açıdan bakıldığında, subaylara 250 bin lira konut kredisi verilmesi haklı gibi görünebilir.

Halbuki ülkemizde bir milyonu aşkın kamu görevlisi öğretmen ve memur, henüz böyle bir haktan mahrumdur. Bunun da ötesinde, memurlardan ve öğretmenlerden yıllardır MEYAK adına bir para kesilmektedir. Ama bu para memurlar için değil, sermayedarlar için kullanılmaktadır. MEYAK kesintilerinin nereye harcandığını soran memurlara, şimdiye kadar hiç bir yetkili çıkıp da cevap verememiştir.

Çoğunluğu kiracı olarak yaşayan memurların konuta kavuşturulması devletin görevi olduğu halde şimdiye kadar memurlar düşünülmediği gibi, kendilerinden ayrıca kanunsuz ve düpedüz «haraç» gibi % 5 MEYAK ödentisi kesilmekte, ama konut kredisi ve benzeri imkanlara sıra geldiğinde, çalışanlar arasında ayrıcalıklar yaratılmaktadır.

Memurlardan yıllardır kesilen MEYAK paraları faizleriyle birlikte geri verilmeli ve tüm çalışanlara konut kredisi sağlanmalıdır.

TSİP yurt sathında yayılıyor

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Balıkesir Örgütü Kuruldu

Türkiye Sosyalist işçi Partisi'nin yurt çapındaki örgütlenme faaliyeti hızla devam etmektedir. En son olarak Balıkesir İl örgütü 31 Temmuz 1978 tarihinde kurulmuş ve çalışmalarına başlamıştır.

Balıkesir örgütü, son iki ay içinde kurulan dördüncü örgüt olmaktadır. Bu dönem içinde daha önce 20.6.1978 tarihinde Karabük, 30.6.1978 tarihinde Bartın ve 10.7.1978 tarihinde Boğazlayan örgütleri kurularak faaliyete geçmişti.

Gaziantep te gerçek gazetesi satanlara yine maocular ve faşistler saldırdı

Kitlelerle bağ kurmaya büyük önem veren, işçi sınıfının birliğinin sağlanmasında Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kendine bayrak edindiği «sosyalizmin kaleleri fabrikalardır» şiarını benimseyen, onu hayata geçirmeye canla başla çalışan Gaziantepli arkadaşlara, 8.8.1978 günü saat 22.30 sıralarında GERÇEK gazetesini işçilere dağıtırlarken, yine faşistler ve Maocular tarafından pusu kurularak ateş edildi, saldırganlar kaçtılar.

Emekçilere siyasi gerçekleri bütün yönleriyle açıklayan, bu nedenle her geçen gün halkın içinde daha bir kök salan ve benimsenen GERÇEK'e yönetilen bu alçakça saldırılar boşunadır. Öyle anlaşılıyor ki GERÇEK'in başta fabrika işçileri olmak üzere tüm emekçilerden sıcak bir ilgi görmesi ve her sayısının sabırsızlıkla beklenmeye başlanması, gericiliğin her türlüsünü rahatsız etmektedir. Karşı devrimci güçlerle kan bağı içinde oldukları nicedir açığa çıkmış olan Maocular en çok tedirgin olanlar arasındadırlar.

Ama biz biliyoruz ki tarihin tekerini geriye döndürmek mümkün değildir. Bu bakımdan, faşistlerin ve kafadarlarının bu ve benzeri saldırıları işçi sınıfı sosyalistlerinin mücadele azimlerini daha bir yükseltmeye yarayabilir ancak.

GERÇEK, emperyalizme, faşizme ve sömürüye karşı mücadelesini sürdürecek, bu yolda uğradığı her saldırı onun emekçi halkla bağını daha da pekiştirecektir.

Açıkgöz Memurlar İşçileri Soyuyor

SSK'da Yolsuzluk

KARADENİZ EREĞLİ (Özel) — Ereğli Demir - Çelik Fabrikası'nda çalışan işçi Mahmut Gümen'in hanımı hastalanıp hastaneye götürülmüş, sonra Ereğli SSK Hastanesi'nden Ankara'ya sevkedilmiştir. Refakatçi olarak hanımının yanında gönderilen işçi Mahmut Gümen ödeme bürosuna uğramış ve orayı kapalı bulmuştur. Bu sebepten bütün harcamaları kendi cebinden yapmıştır.. Fakat Mahmut Gümen'in hanımı Ankara'da ölüyor ve Mahmut Gümen karısının ölüsünü memleketine götürüyor. Mahmut Gümen dönüşte ölüm kâğıdı ve nüfus cüzdanı ile ödeme bürosuna müracaat ettiğinde SSK Ereğli ödeme bürosu şefi Necati Foto şöyle diyor: «Sana yol harcamalarını ödeyemeyeceğiz. Ancak sen mahkemeye müracaat edersen, biz de mahkeme kararıyla öderiz.»

Bu konuda işçi Mahmut Gümen GERÇEK Muhabirine şunları söylemiştir:

«105 lira gibi bir para için Ereğli SSK ödeme bürosu şefi Necati Foto bana «mahkemeye müracaat» diyor. Bu âcil durumda benim bu işle uğraşamayacağımı biliyor. Ve bunun gibi daha birçok paraların kendisine bağışlanmasını bekliyor. Erdemir'de prim ödeyen birçok işçi arkadaşımız böyle sorunlarla karşı karşıyadır.»

Bundan sonra birçok işçi arkadaşla görüşen GERÇEK Muhabiri, yüzlerce işçinin aynı sorunlarla karşı karşıya olduğunu tesbit etmiştir.

ANKARA VE YÖRESİ

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

ANKARA'DAN GERÇEK MUHABİRİ SÜLEYMAN DENİZ BİLDİRİYOR

belediye çöplüğünde çalışan işçiler

Çöplük, Ankara Belediyesinin çöp döktüğü, Ankara dışında Tuzluçayır - NATO yolundan yüz metre içerde, toprak yolla ulaşılan bir alandır. Burda iki tip işçi çalışmaktadır. Belediye işçileri ile bir müteahhidin işçileri. Daha çöplüğe varmadan NATO Yolu çöp kamyonlarıyla günün her saati doludur. Çöplüğe yaklaştıkça gitgide yoğunlaşan sinek ordusu ve burnunuzun direğini kıran pis bir kokuyla karşılaşırsınız. İşçilerin, sağlık koşullarına hepten aykırı bir yerde çalıştırıldıkları hemen göze çarpar.

İşte böyle bir yerde işçi çalıştıran çöp müteahhidi bu işi iki yıllığına dört milyon lira verip almış. Çıkardığı malı satıp para kazanan bir patron İşçilere 80-100 lira yevmiye ödeyerek çöplükte işe yarar ne varsa toplatıyor.

Ayrıca 15 kadar da belediye işçisi var. Bunların işi ayrı, Kimisi buldozercilik yapıyor, kimisi sineklerle savaşıyor, kimisi de «asayişle görevli».

Müteahhide bağlı işçilerle görüştüğümüzde bize şunları söylediler:

"Biz çöplük içinden işe yarar maddeleri çıkarıp kamyonlara yüklüyoruz. İşimiz çok ağır. Aldığımız yevmiye 80 - 100 lira. Yevmiyemiz çok azdır bu zor hayat koşulları karşısında. Ama ne yapalım, başka yerde iş bulamadık. Ayrıca, görüyorsunuz burası insan sağlığına büyük bir tehlikedir. Her an hasta olma durumumuz var. Ne aşı yapıyorlar, ne de sigortalıyız.

Bütün bunların ötesinde, her an işten olmak da var. Bu işsizlik döneminde, geliri geçimimize yetmeyen ve bizi zor koşullarda bırakan bu işi kabullenmek zorundayız."

ANKARA'DAN SGB'Lİ ARKADAŞLAR BİLDİRİYOR

'atölye sahibi olma' hayaliyle aldatılıp sömürülenler

BURASI ANKARA - SİTELER. TÜRKİYE'DE MOBİLYA SANAYİİNİN MERKEZİ. BURADA İŞ TUTMUŞ PARABABALARI AYDA BİR LÜKS OTOMOBİL DEĞİŞTİRİR. İŞÇİLERE SÖZÜMONA «USTA» DERLER VE HEPSİNİ GÜNÜN BİRİNDE «İŞ SAHİBİ», «ATÖLYE SAHİBİ», OLMA UMUDUYLA UYUTUP KARIN TOKLUĞUNA SÖMÜRÜRLER.

SİTELER'DE ÇALIŞAN İŞÇİLERDEN BİRİYLE YAPTIĞIMIZ GÖRÜŞMEDE BİZE ŞUNLARI SÖYLEDİ:

GERÇEK: İsminiz ne?

Cevap: İbrahim Yel, abi.

GERÇEK: Kaç yaşındasın?

Cevap: 19 yaşındayım.

GERÇEK: İşçi olarak mı çalışıyorsun?

Cevap: Evet, kalfayım.

GERÇEK: Nerede çalışıyorsun?

Cevap: Siteler - Dörtyol, atölyede.

GERÇEK: Sigortalı mı çalışıyorsun?

Cevap: Sigorta yok, çıraklık mukavelesi var.

GERÇEK: Neden sigortan yok?

Cevap: Patron yapmıyor kimseninkini, biz de bir şey diyemiyoruz.

GERÇEK: Yapılması gerekli değil mi?

Cevap: Gerekli tabii, bu bizim hakkımız.

GERÇEK: Sigortanın yararları ne sizce?

Cevap: Elimizi, kolumuzu kestiğimizde muayene oluruz.

GERÇEK: Bu dediğiniz şeyler oluyor mu?

Cevap: Tabii oluyor abi, hem de sık sık. Patron, işi bilmeyen bir arkadaşa dahi makineleri çalışması için veriyor. O da elini falan kestiriyor.

GERÇEK: Böyle aksilikler olduğunda sargı vb. şeylerin ücretini siz mi karşılıyorsunuz?

Cevap: Evet abi. Bir sağlık istasyonu var. Oradaki memur sarıyor, bizden onbeş - yirmi lira alıyor.

GERÇEK: Başka ne gibi yararları olabilir sigortanın?

Cevap: Meselâ, hasta olduğumuz zaman ücret alamıyoruz. Sigortalı olsak 8 saat çalışırız. Oysa şimdi 10 saat çalışıyoruz.

GERÇEK: Neden 10 saat çalışıyorsunuz?

Cevap: Patron iş fazla çıksın diye fazla çalıştırıyor. Biz de geçimimizi sağlamak için mecburen çalışıyoruz.

GERÇEK: İşyerinde kaç arkadaş çalışıyorsunuz?

Cevap: Kalfa olarak yedi arkadaş çalışıyoruz, dört tane de çırak var.

GERÇEK: Bu işçi arkadaşların da sigortası yok mu?

Cevap: Yok abi, ne gezer!

GERÇEK: Ücret ne kadar alıyorsunuz?

Cevap: 650 lira haftada.

GERÇEK: Bu para yetiyor mu size?

Cevap: Yok, yetmiyor.

GERÇEK: Ailende çalışan var mı başka?

Cevap: Var, bir tane daha var. Babam.

GERÇEK: Aldığınız ücretlerle ailecek geçinebiliyor musunuz?

Cevap: Yok, zor geçiniyoruz.

GERÇEK: Neden zor?

Cevap: Hayat pahalı abi, istediğimizi alıp yiyemiyoruz. Sonra ev kirası çok pahalı.

GERÇEK: Kirada mı oturuyorsunuz?

Cevap: Evet.

GERÇEK: Ne kadar kira ödüyorsunuz?

Cevap: 900 lira ama ev sahibi çık diyor.

GERÇEK: Bu düzenden memnun musunuz?

Cevap: Hayır, memnun değiliz.

GERÇEK: Neden değilsiniz?

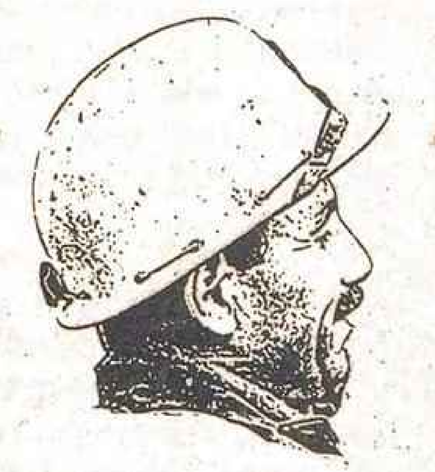
Cevap: Çünkü EŞİT İŞE, EŞİT ÜCRET vermiyorlar. PATRON DÜZENİ OLDUĞU İÇİN İŞÇİLERİ SÖMÜRÜYORLAR...

GERÇEK: Bütün bunların olmaması için ne yapmalıyız?

Cevap: Hakkımızı aramalıyız. BÜTÜN İŞÇİLER BİRLEŞMELİYİZ. BÜTÜN HAKLARIMIZI ALMALIYIZ.

ANKARA'DAN GERÇEK MUHABİRİ DOĞAN YALDIR BİLDİRİYOR

çayırhan kömür işçilerinin mücadelesi faşistlere hak ettikleri dersi verecektir

Çayırhan, Ankara'nın kazası olan Nallıhan'ın bir nahiyesidir. İşçi sınıfının yoğun olduğu bir yerdir. Çayırhan kömür ocaklarında 2000 kadar işçi çalışmaktadır.

Yıllardan beri işverenle birlikte işçiler üzerinde baskı kuran Türk-İş'e bağlı Maden-İş sendikasının bu işçi düşmanı politikası karşısında işçiler, Yeraltı Maden-İş sendikasında örgütlenmeye başlamışlardır. Sarı sendikanın başkanı olan faşist Kasım Kasımoğlu, bu durum karşısında çevre illerden getirdiği 300 faşistle işçiler üzerine baskı ve tehditler yağdırmaya başlamıştır. İşçilerin gittikçe artan birlikte davranışı ve halkla dayanışmasını kırmak için de, baskı ve çeşitli oyunlarla halkı işçilerin karşısına çıkarmaya çalışmaktadır.

Yüzlerce kişiden para alarak, onları işe sokacağını belirten işçi düşmanı Kasım Kasımoğlu, halkı dolandırıp (paralarını cebe indirip), «Sizin işe alınmanızı engelleyenler Yeraltı Maden-İş ve adamlarıdır,» diyerek provakasyon ortamı hazırlamaktadır.

Faşist saldırılar ve katmerli sömürü karşısında gittikçe bilinçlenen Çayırhan ve çevre halkı, kendi aralarında birliği sıklaştırmaya, sinmek yerine bilinçli örgütlenmeye çalışmaktadır. Sarı sendikaya ve faşist saldırganlara gerekli dersi Yiğit Çayırhan İşçileri ve çevre halkı verecektir!

iş cinayetleri sürüyor

28.7.1978 Cuma günü Ereğli Kömür İşletmesi (EKİ) Armutçuk bölgesine bağlı Kandilli Maden Ocağı'nın Desendere Lâğımı diye bilinen kesiminde çalışan Mustafa Aydın ve Selâhattin Marangoz adlı iki işçi çalıştıkları yerde ölü olarak bulundular. Iki maden işçisinin de «metan gazı»ndan zehirlenerek boğuldukları anlaşıldı.

ANTALYA'DA KUYU İŞÇİLERİ

Genç İşçilerin Çalıştığı İş Yerinde Her An 'Kaza' Olabilir

SİGORTASIZ İŞCİLERLE RÖPORTAJ

GERÇEK: Merhaba arkadaşlar, kolay gelsin. Kendinizi tanıtır mısınız?

— Fahmettin Kanat, 14 yaşındayım. 1 senedir kuyu kazarız. Batman'lıyım.

GERÇEK: Neden okumadın? Niye burada çalışıyorsun?

— Az bir toprağımız vardı. Ekin ekiyordum. Babam okutmadı. Paramız olsaydı memleketten gelmezdik.

GERÇEK: Fahmettin, toplam kaç kişi çalışıyorsunuz bu kuyuda?

— 4 kişi çalışıyoruz.

GERÇEK: Saat kaçta işe başlayıp, kaçta bırakıyorsunuz?

— Sabah 8'de işe başlayıp 6'da bırakıyoruz, yani 10 saat çalışıyoruz. Patron bize mesai midir nedir ondan vermiyor.

GERÇEK: Bu kuyunun derinliği kaç metre?

— Şimdi 17 metre ama henüz zemini bulamadık, daha kazacağız herhalde.

GERÇEK: Sen ve burada çalışanlar sigortalı mısınız?

— Hiç birimizin sigortası yoktur, ama sen kimseye söyleme.

GERÇEK: Patrona hiç söylediniz mi, bizi sigortalı yapın diye?

— Vallah korkumuzdan patrona hiç söylemedik, söylesek bizi işten atar.

GERÇEK: Hepiniz birden işi bıraksanız, yani çalışmazsanız ve patrona bizi sigortalı yapmazsan biz çalışmayız deseniz, patron imana gelir mi?

— Patron bizi hemen kovalar, çalıştırmaz. Çünkü bizden daha fakirler var, onları işe alır çalıştırır.

GERÇEK: Çalışırken hiç kaza geçirdiniz mi, iş kazası?

— Çok kaza geçirdik, çok hasta olduk ama ölmedik.. Asansör çekerken, asansörün kepçesi kopuyor, aşağıda adamların üzerine düşüyor. Kepçenin içinden taş düşüyor. Aha o tabanca tutan şapkalı var ya, İbrahim, onun kafasına, beline çok taş düştü. Benim de kuyu 12 metre iken ayağım kaydı, kuyunun içine düştüm, ağır yaralar aldım.

GERÇEK: Ibrahim ve sen kazalardan sonra nasıl tedavi oluyorsunuz?

— Aslında ikimiz de kendi paramızla tedavi oluyoruz, ama ben para vermek istemiyorum. Tedavi için paramızı patronun vermesi lâzım.

GERÇEK: Kaç lira ücret alıyorsunuz?

— İbrahim 175 lira, biz üçümüz de 150 lira günde alıyoruz.

GERÇEK: Yaptığınız işe göre bu iyi bir para mı, yoksa az mı?

— Yaptığımız işin ağırlığı ve tehlikesi yönünden çok az para alıyoruz.

Sigortasız İşçi Çalıştırmak Suçtur

Türkiye'de yasalar işverenlerin yanlarında çalıştırdıkları işçilerin Sosyal Sigorta kaydını yaptırmalarını şart koşmuştur. Sigortaya kaydolan işçilerin primlerinin bir kısmını işçi kendisi, bir kısmını da işveren öder. SİGORTASIZ İŞÇİ ÇALIŞTIRMAK SUÇTUR. Suçtur ama, gazetemize gelen haberlerden de anlaşıldığı gibi, çoğu işyerlerinde işveren bu suçu işlemekten hiç bir perva duymamaktadır. Zira sigorta primi ödemek, işine gelmemektedir. Sigortasız işçinin hastalığı ya da bir iş kazasına uğradığında içine düşeceği sıkıntı ve dertse onun hiç umuru değildir.

Sigortasız işçi çalıştırmanın işverene bir yararı da sigortasız işçiyi kolaylıkla işten atabilmesidir. İhbar tazminatı, kıdem tazminatı ödemek gibi bir derdi yoktur sigortasız işçi çalıştıranların.

İşverenleri bu tutuma sevkeden neden, bu suçun cezasının çok hafif olması. Üç beş kuruş para cezası ile işin içinden sıyrılabiliyorlar. Burjuvazinin kanunları onlara bu imkânı tanıyor. Kaldı ki, çoğu zaman o kadar da ceza görmüyorlar. Çünkü sigorta denetimini yapan Çalışma Bakanlığı memurlarını, yüzlerine gülüp ceplerine rüşvet koyarak başlarından savıyorlar. Böylece sigortasız işçinin sigortasızlığı ve işverenin suçu tespit edilse bile «görülmezlikten» geliniyor!

Bu işin sadece bir yanı. Bir de yanlarında çalıştırdıkları işçileri yasaya uyup sigorta ettiren işverenler var. Ama onların da çoğu üzerlerine düşen primi ödemeyi sürekli geciktirmekteler. Bunda kendi hesaplarına sayısız yarar görüyorlar.

Bir kere, ödemedikleri parayı işe yatırıp çalıştırarak kârlarına kâr katıyorlar. Sözde bunun da cezası var. Geciken primler için ayda yüzde iki faiz ödemeleri gerek. Bu o kadar az bir şey ki, hiç bir ceza hükmü yok. İşverenin parayı çalıştırmaktan kazancı, ödeyeceği faiz tutarını kat kat aşıyor çünkü. Üstelik de günün birinde ödeyecek olsa ve faizleriyle birlikte dahi ödese, geç ödemek bir başka yönden yine işverenin işine geliyor. Para hızla değerden düştüğü için, fiilen daha az bir para ödemiş oluyor.

O da, eğer öderse. Evet, öderse! Çünkü burjuvazi sık sık çıkan af kanunlarına her seferinde işverenlerin sigorta primi borçlarını da dahil ediyor. Ve sigorta primlerini ödemeyip SSK'ya yüzbinlerce lira borçlanan işverenler kurtuluyorlar böyle bir yükten! Oysa işçinin primi, her aybaşı otomatik olarak kesilip alınıyor. Yani işçi, boğazından kesip sigortaya prim yatırmaya zorlanıyor her ay. İşçi için, değeri düşen parayla primini ödemek gibi bir «kolaylık» yok. Ne de prim borcunun «affedilmesi» imkânı var.

Hem işin daha da gülünç yanı şu ki, işçinin primini her aybaşı kesip sigortaya ödemesi gereken de, yasalara göre, yine işverendir! Böylece işveren üstelik bir de işçiden kestiği primi kendisininkiyle birlikte ödemeyerek çalıştırmakta, onu da kendine sermaye yapmaktadır.

Ne kıyak dümen, değil mi? Burjuvazi, yasaları kendi çıkarına düzenlemekte işte böyle harikalar yaratmaktadır!

Ne var ki burjuvazinin, patronların bu tutumlarının üzerine yürümek hiç de imkânsız değildir. Bütün işçiler sigortalı olmak için işverenleri sıkıştırmalı, zorlamalıdırlar. Aynı zamanda da Sosyal Sigorta yasalarının ve mevzuatının işverenler yararına işleyen yanlarının ayıklanması, değiştirilmesi için yılmadan mücadele verilmelidir.

Isparta Genel-İş Grevi

Disk GENEL-İŞ Isparta şubesi yönetim kurulu üyesi ve grev komitesi sorumlusu Mustafa Akyol'un söyledikleri . . .

GERÇEK: Mustafa abi, grevinizin amacını ve greve gidiş nedeninizi bize anlatır mısınız?

CEVAP — Anlatayım. Sendikamız ilk kez Isparta Belediyesiyle toplu iş sözleşmesi yapıyor. Bundan önceleri işverenin kurduttuğu BEL - İŞ Sendikası ile görüşme masasına oturuluyor ve işçiler aldatılıyordu. Bundan 3 ay önce Genel-İş Sendikasının etkin çalışması ve işçilerin de bilinçli çabasıyla BEL - İŞ Sendikası'ndaki işçiler toplu halde istifa edip kendi sınıf sendikaları olan Genel - İş Sendikası'na katıldılar, işverenin oyunlarını bozdular.

Toplu sözleşme görüşmelerinde «tabanın söz ve karar sahibi» olması ilkesine dayanan sendikamız aldığı kararları işverene iletti. Ücretlerde birinci yıl için 100, ikinci yıl için 100 lira artış istedik, iş güvenliği konusunda ciddi önlem alınmasını ve ödenmeyen geçen ay ücretlerinin derhal ödenmesini belirttik. İşveren bunları geri çevirdi ve çok düşük bir ücret artışı sundu, bunun üzerine biz grev silâhımıza başvurup haklarımızı almak için kırmızı gömleklerimizi giydik.

GERÇEK: Günlerden bu yana şehir temizlenmiyor, belediye arabaları işlemiyor, yol yapım çalışmaları durmuş ve itfaiyeciler de işi yavaşlattı. İsparta halkının sizin bu haklı mücadelenize bakışı ve durumu değerlendirişi nasıl oldu, bu konuda bilgi verir misiniz?

CEVAP: Halkın genel olarak işçilerin bu eylemine bakışı olumludur. Çünkü biz halkın en zaruri ihtiyaçları olan elektrik ve su işletmelerinde grev koymadık. Halk susuz kalmasın ve ışıksız kalmasın diye de itfaiyede çalışan işçi arkadaşlar bu işletmede grev koymayı uygun bulmadılar. Bu davranışı sendikamız da onayladı. Eylemimiz halkla beraber yürüyor ve halktan yardım görüyor.

Belediye işvereni grevimizi halka kötü göstermek için elinden ne geldiyse yapmaya çalıştı. Sizin yaptığınız eylem ideolojik bir eylemdir suçlamasıyla halkı sözde kandıracağını sandı. Bir de insanlık düşmanı, işçi düşmanı faşistleri göstermelik olsun diye şehri temizlemeye çağırdı. Ülkücü denilen Hitler bozuntusu beslemeler koşa koşa temizlik yaptılar. Tabii bunun arkası gelmedi.

GERÇEK: Mustafa abi, kaç yıldır bu işde çalışıyorsunuz? Ne kadar ücret alıyorsunuz, bu sizi geçindiriyor mu?

CEVAP: Üç yıldır çalışıyorum, ayda elime 2300 lira geçiyor. Bu yaşam pahalılığında asgari olarak geçinmeyi bir kenara bırakın, bir somun ekmeğin fiyatı 5 lira. Ayda 300 lira eder. Ev kirası 1000 lira... Geriye kalanla ne alınabilir, varın siz düşünün.

GERÇEK: Grevinizi bütün ilericiler, özellikle sosyalistler destekliyor, değil mi?

CEVAP: İlericilerden moral, destek ve yardım görüyoruz. İşçi sınıfı sosyalistleri halkımıza bizim eylemimizin amacını anlatıyorlar, onları kendi kurtuluşları doğrultusunda bilinçlendirmeye çalışıyorlar. Sosyalist Gençler Birliği üyesi arkadaşlar bizi yalnız bırakmıyorlar.

Burdur Gıda-İş üyesi işçi kardeşlerimiz grevimizi desteklediklerini ve bizim yalnız olmadığımızı belirterek bizlere makarna gönderdiler. Hapishanedeki 345 ilerici tutuklu, grevimizi desteklemek için bir günlük açlık grevine gittiler.

GERÇEK: Başka yazmamızı istediğiniz şeyler var mı?

CEVAP: Aklıma geldi, geçen gün bir işçi arkadaşım söyledi. Temizlik işçisi bir kardeşimizin iki aylık ücretini alamadığını, evde ekmek bekleyen üç çocuğuna ekmek götüremediğini, yetkili yerlere başvurusunun sonuçsuz kaldığını anlattıktan sonra, çocuklarının aç kalmasını önlemek için çöp bidonlarından ekmek kırıntıları topladığını, pazar artıklarını eve götürüp karınlarını güç belâ bu yolla doyurmak durumuna düştüğünü anlattı. Bunu niye size söyledim, belirteyim. Patronlar her ağızlarını açtıklarında işçilerin ücretlerindeki artışını, fiyat artışlarının üzerinde gittiğini, bir işçinin en az 7 - 8 bin lira para aldığını ve sorunları olmadığını söylüyorlar. Bu yalan yukardaki gerçekler karşısında tuz buz olmuyor mu?

Bizim sorunlarımızı ve gerçekleri yansıttığı için bütün GERÇEK okuyucularına ve sizlere işçi kardeşlerim adına teşekkürü bir borç bilirim. Bütün sorunlarımızın gerçek çözümünün sosyalizmde olduğunun bilinciyle bir daha haykırıyoruz: Hak, verilmez, alınır! İşçiyiz Güçlüyüz, Devrimlerde Öncüyüz! Faşizme Geçit Yok! Yaşasın İşçi Sınıfı! Yaşasın DİSK!

Genel İş işçileri bir grevde

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST
Baskı: ASAL OFSET — Baskı Tarihi: 20 Agustos 1978